

Lars Skinnebach: fra *Din misbruger*

Jeg lagde vinden ned
med mine hænder og et smil, humør
og den slags finder vi os
til rette i at nedgøre de decentraliserede
lyttere og seere i alle lande
kom til mig! Jeg er fællesskabet
i en 10–12 børn lagt på bordet
i pludselig erindring, ser du
overhovedet efter hvad skriften har
at tilbyde dig, linjebruddet
er ikke længere et problem
for verdensfreden og de kønne piger
er efter mig, ingen, ingen
og hvordan, siger jeg, mere
henter sine stole, sidder i haven
i nutid, altid på randen
af sammenkomster så frie, så frie
Teknologien er selvbekræftende i dag
i morgen og senere, langt væk, tak
for dit selskab, det er min afsked
med verden, mester, skulle vi gå
udenfor allerede vinter og håb
Du siger, du er o.k.? Er du? Vel
du er afsløret, det er din jyske dialekt
der risler dig ned af ryggen som blomster
kastet blandt jordens desperados
og alle de breve båret af ukendte navne
Hils. Jeg hilser også dig
dertil er det kommet, ikke længere
men længere, længere, min smukke mand
det er ren og skær reklame for en indsigt
men det skal man afholde sig fra
har jeg hørt, hører du
stadig til blandt de udstødte?
Så forsvind! Jeg gider ikke længere

Jeg stoler ikke på din aggressivitet
jeg har ikke længere forbilleder
blandt levende eller døde, døde
At æstetisere erfaringer er det mest tarvelige erhverv
der gør det udholdeligt at være menneske
der undskylder dine bødler, her lugter
af appelsiner og venligheder. Staten
må betale sine forbrydere med forsigtighed
og fonde. Det er min virkelighed, hvordan
kan jeg være andet end lys, et lys, lyset
så mange led fra. Megalomanien
er kun min tjener, fortjener han
mon at tjene mig her, hr. Vigtig
Det er pop for begyndere at kaste lidt glans
Er du våd som en stjerne? Tal
til mig, mere, vær lidt villig
selv når jeg drikker er jeg eksklusiv
Du kan høre min knirken over gulvet
som en hvisken af visdom, jeg er kongen
over jer, alle I skrøbelige sind
med hang til spekulative eftermiddage
og rundkørsler der kaster byen ud
i tråde fra sit centrum
Græder du, min lille pige, skal jeg komme
ind og trøste dig? Så stor
er kvinden med de syv palisanderhække
jeg kom for at klippe den anden dag, da
jeg selv holder mere af en grønlandsk dialekt
skjult bag fjelde af dumhed og fangst
Sikken poetik! Sikket liv! Køb dig
til lidt nat og længsel, længes du
stadig efter ungdom i morgen, fredag?
Og senere viste vi alle vores tricks
og så gik resten af chik, chik, chiksene
hjem, fremad. Hurra!

Lars Skinnebach: from *You/r Addict (Din misbruger)*

I put the wind down
with my hands and a smile, mood
and that sort of thing we become
accustomed to putting down the decentralized
listeners and viewers in all countries
come to me! I am the community
in 10–12 children laid on the table
in sudden recollection, are you even
paying attention to what the writing has
to offer you, the line break
is no longer a problem
for world peace and the pretty girls
are after me, nobody, nobody
and how, I say, more
brings his chairs, sits in the garden
in the present tense, always on the edge
of gatherings so free, so free
Technology is self-affirming today
tomorrow and later, far away, thank you
for your company, it is my leave
of the world, master, should we go
outside already winter and hope
You say you are okay? Are you? Well
you give yourself away, it is your Jutlandic dialect
which shivers down your spine like flowers
thrown among the desperados of the earth
and all those letters carried by unknown names
Give my regards. I greet you too
it has come to that, no further
but further, further, my handsome man
it is advertisement pure and simple for an insight
but one must keep from that
I have heard, do you
still belong among the outcasts?
Then get out! I cannot be bothered any more
I do not trust your aggressiveness

I no longer have models
among the living or dead, dead
To aestheticize experience is the cheapest profession
which makes it bearable to be a human being
who excuses your executioners, here smells
of oranges and kindnesses. The state
must pay its criminals with caution
and foundations. That is my reality, how
can I be anything but light, a light, the light
so many members from. The megalomania
is only my servant, I wonder if he deserves
to serve me here, Mr. Important
It is pop for beginners to add a little lustre
Are you wet like a star? Speak
to me, more, be a little willing
even when I drink I am exclusive
You can hear my creaking across the floor
like a whisper of wisdom, I am your king
all you frail minds
with a penchant for speculative afternoons
and traffic circles that throw the city out
in threads from its centre
Are you crying, my little girl, would you like me to come
in and comfort you? So big
is the woman with the seven rosewood hedges
I came to cut the other day, as
I am fonder of a Greenlandic dialect myself
hidden behind mountains of stupidity and take
What a poetics! What a life! Buy yourself
a little night and longing, do you still long
for youth tomorrow Friday?
And later we showed all our tricks
and then the rest of the chick, chick, chicks
went home, forward. Hurray!